

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

19 ספטמבר 2025

לפני כבוד השופט ערן צברי

מדינת ישראל	המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד ליאנה גליק	
נגד	
ולדיסלב שובני	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גאוסקיין	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם ונפגעת העבירה שהו יחד בביתם המשותף. ביום 08/07/21 בשעה 17:00, הגישה נפגעת העבירה לנאשם תה שלטענתו היה קר. התפתח ביניהם ויכוח ובמהלכו סטר לה בפניה.
3. בהמשך הערב שב ותקף אותה בכך שהשכיב אותה על המיטה, לחץ על החזה שלה בחוזקה באמצעות ברכו וידיו. על מנת להשתחרר ממנו היא נאלצה לשרוט אותו בידיו. תוך כדי כך קילל אותה הנאשם בכך שקרא לה "זונה" ואיים עליה כי יפגע בה.
4. כתוצאה ממעשיו נגרמו לה חבלות של ממש בדמות המטומות בידיים, בחזה ובכתף.
5. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות והנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.
6. לאחר שהתקבלו שני תסקירים בעיינו של הנאשם, הוא הופנה להערכה פסיכיאטרית וכן לקבלת חו"ד של וועדת האבחון לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית), תשכ"ט-1969.

הראיות שהוגשו מטעם הצדדים לעונש

7. המאשימה הגישה תמונות חבלה של נפגעת העבירה (סומן ת/1).
8. ב"כ הנאשם הגיש המלצה ממקום עבודתו של הנאשם (סומן נ/1).
9. מטעם הנאשם העידה לעונש הגב' ענבל אברגיל שמשמשת כאחראית על הנאשם בעבודתו. לדבריה הוא עובד במפעל במשך 25 שנים כאשר החל את שילובו דרך עמותה בתור עובד שיקום וזאת

עמוד 1 מתוך 12

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

במהלך 13 שנה, ולאחר שהיו מרוצים מעבודתו, עבר לעבוד כעובד מן המניין; שיבחה את הנאשם על תפקודו מקצועית והתנהגותית; בשל כך הייתה נכונה לערוב לו בתחילת ההליך;

היא הייתה ועודנה בקשר גם עם נפגעת העבירה אשר סיפרה לה על המקרה ואמרה כי מדובר באשה קשת יום שמתמודדת עם קשיים רבים; הנאשם אדם פחדן ומופנם; עבר התעללות במעצר, היא עצמה קיבלה שיחות טלפון מאסירים בדואים אשר איימו עליה שתפקיד להם כסף אחרת יפגעו בו; כאשר ביקרה אותו בבית הסוהר הוא היה מתפרק רגשית; השתחרר ממעצר רזה ורדוף פחדים; בחלק מתקופת היותו בתנאים מגבילים שהה גם אצלה; ניסתה לסייע באיתור גורם טיפולי בירוחם אך נענתה בשלילה; יש חשש משמעותי כי אם יגיע עם תיק פלילי למפעל, קיים סיכוי שלא יסכימו להמשיך עבודתו; מכירה את הנאשם וכאשר התלוננה על שכן, נחשפה אליה.

עיקר טיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן

10. שירות המבחן בתסקירו, פירט את עיקר נסיבות חייו של הנאשם, שהוא בן 52, נשוי לנפגעת העבירה וללא ילדים; בצעירותו באוקראינה אושפז בבתי חולים פסיכיאטריים; אובחן באוקראינה כסובל ממוגבלות שכלית והתפתחותית והוכר בביטוח לאומי כבעל 100% נכות פיזית ונפשית; פנה בעבר לפסיכיאטר אשר שלל שסובל מבעיה נפשית; כמו כן הופנה בעבר לוועדת אבחון שם נקבע כי אינו נושא את תסמונת האיקס השביר, אשר מהווה גורם שכיח למוגבלות שכלית.

משך 12 השנים האחרונות עובד במפעל לייצור תרופות בירוחם; אמו נפטרה בגיל 81, ואביו מבוגר בן 85; הכיר את נפגעת העבירה באוקראינה, התחתנו ונשואים מזה 11 שנים; אין להם ילדים; דיווח על יחסים טובים; היא נפצעה בתאונת עבודה שבגינה מתמודדת עם בעיות פיזיות ונפשיות ואף התמודדה עם התפרצויות זעם שכללו אלימות כלפיו והאשמות כלפיו; חש כלפיה תחושת אחריות שכן עלתה בעקבותיו ארצה וקיים צורך לדאוג לה;

באשר לעבירה נשוא כתב האישום הודה בביצוע המעשים, והסביר כי מדובר בוויכוח שגלש למקומות נוספים שבהם הטיחה בפניו דברים קשים שלא ידע כיצד להתמודד עמם; בשנת 2022, במסגרת המעצר, שולב במרכז למניעת אלימות אליו הגיע בהתמדה, שיתף פעולה והבין את הצורך בטיפול ואת הריחוק מנפגעת העבירה, הביע את רצונו לשקם מחדש את הקשר ביניהם ככל שתסכים;

להערכתם גורמי הסיכוי נשענים על נטילת האחריות, התובנה בדבר הצורך הטיפולי, הקשר המיטיב עם אביו, שמירה על אורח חיים נורמטיבי ויציבות תעסוקתית, וכן שמירה על ההרחקה מנפגעת העבירה משך זמן ניכר; גורמי הסיכון נשענים על תלות הדדית, קושי לעסוק בצדדים הרגשיים והקשיים בזוגיות, וכי הוא חש תחושת בעלות ועליונות כלפיה.

עמוד 2 מתוך 12

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

ההתרשמות הייתה כי הנאשם סובל ממורכבות נפשית לאור האירועים ועל כן מבוקשת הפנייתו לבדיקה פסיכיאטרית ולאחריה יוגש תסקיר משלים.

בתסקיר המשלים שהוגש (18/02/25), עדכנו כי הבדיקה פסיכיאטרית העלתה כי אין סימנים פסיכויטיים פעילים, וכי למרות שאין אבחנה רשמית ישנה הערכה למוגבלות שכלית גבולית; בבירור מול הרווחה בעיר מגוריו, נאמר כי לא ניתן לשלבו בטיפול עקב חוסר תקנים וכוח אדם ואף שולב בעבר במרכז אלמ"ב במסגרת תיק מעצרו, אך הטיפול הופסק לאור מצבו הקוגניטיבי המוגבל; לאור כך, לא ניתן להציע מענה טיפולי עבורו, הומלץ על הפנייתו לוועדת אבחון או להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 160 שעות וצו מבחן וכן צו מבחן מעקבי במהלכו יערכו שיחות מעקביות פרטניות.

11. בשיחה עם נפגעת העבירה נשמע כי הייתה נסערת ובכתה ושיתפה כי הם עדיין נשואים אך לא התראו מזה שלוש שנים וחצי מאז האירוע, וכי יש צו הרחקה כחלק מתנאי שחרורו; בתקופת הנתק שלח מתנות וביקש סליחה על הנוק שנגרם לה; עוד שיתפה כי במהלך שנות הזוגיות, מערכת היחסים הזוגית הייתה טובה; הנאשם סבל מהתקפי זעם וחששה ממנו מאוד ואף מלבד המקרה האחרון, היו מקרים נוספים בהם היה אליים כפיה; מטופלת על ידי גורמי הרווחה בעיריה; לעניין שיקום הזוגיות, הביעה עמדה אמביוולנטית וטענה כי קשה לה לחשוב על גירושין, למרות שקיים חשש ממנו; דיווחה על הרעה במצבה הנפשי כתוצאה מההתנהגות האלימה אך לא פנתה לקבל טיפול נפשי תומך.

12. לשאלתי מסרה המאשימה כי שוחחו עם נפגעת העבירה, היא התקשתה לדבר על האירועים, דיווחה על כך שחזרה לעמוד בקשר עם הנאשם, ואף אמרה שאינה רוצה שייכלא או שיינוק.

13. חוות דעת של ועדת האבחון קבעה כי הנאשם מתפקד ברמה גבולית שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית, וכי הוא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. הוועדה קבעה כי הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו; המליצה על חינוך חברתי מיני וטיפול רגשי מותאם, וכן המליצה שלא יגור תחת קורת גג אחת עם בת זוגו; הוועדה לא המליצה על דרכי ענישה.

14. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו וביניהם ערכים חברתיים כגון תחושת הביטחון של הציבור והפרט, וזכותה של נפגעת העבירה לשלמות גופה, כבודה, בטחונה האישי, שלווה נפשה ורכושה. בנוסף, מעשיו פגעו בשלמות התא המשפחתי, שכן נפגעת העבירה הייתה בת זוגו. המאשימה הדגישה את חומרת האלימות בתוך המשפחה, תוך הבאת פסיקות בית המשפט העליון המציינות כי אלימות זו חמורה במיוחד וכי יש להילחם בה בתקיפות.

בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, האירוע אליים וברוטלי, שהחל בביתם של הנאשם ונפגעת העבירה; האלימות הייתה ללא התגרות מצד נפגעת העבירה, שכל "חטאה" היה שהגישה לנאשם תה קר; בתגובה, הנאשם סטר לה בפניה; האירוע נמשך והפך לאלימות מתמשכת, כאשר הנאשם השכיב את נפגעת העבירה על המיטה ולחץ על חזה בחוזקה, דבר שיצר פוטנציאל נזק רב;

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

נפגעת העבירה הצליחה להשתחרר רק לאחר ששרטה אותו בידיו; כתוצאה מהתקיפה, נגרמו לה המטומות בידיה, בחזה ובכתפה. המאשימה ציינה כי הפגיעה בבת הזוג חמורה, לא רק פיזית אלא גם פגיעה בתא המשפחתי, בכבודה ובהשפלתה; בנוסף, הנאשם קילל את נפגעת העבירה ואיים עליה.

המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הודה בכתב אישום מתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר; התייחסה לתסקיר שירות המבחן ולכונות הנאשם לעבור תהליך טיפולי, את הערכת שירות המבחן כי יש חשש שהוא מתפקד ברקע של מוגבלות שכלית; הפנתה להמלצת ועדת האבחון שהגיעה למסקנה כי הנאשם מתפקד ברמה שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית, אם כי קיימת הנמכה חלקית בתחום הקוגניטיבי והסתגלוטי; התנגדה להמלצת שירות המבחן מאחר שנאשם לא עבר תהליך משמעותי ואין הצדקה לסטייה לקולא משיקולי שיקום.

בסופו של דבר, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ולמקם את עונשו בשליש הנמוך של המתחם שהוצע, אך לא בתחתיתו. זאת, לצד רכיבי ענישה נלווים שכללו מאסר מותנה ארוך ומרתיע בעבירות אלימות, קנס, התחייבות ופיצוי לנפגעת העבירה. המאשימה הדגישה כי שיקולי הרתעת היחיד והרבים ושמירה על האינטרס הציבורי גוברים על האינטרס השיקומי.

15. **ב"כ הנאשם** טען כי האמור בחוות הדעת לא משפיע רק על מיקום עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, אלא על קביעת המתחם עצמו; היחסים שביניהם, על פי תסקירי שירות המבחן, הצביעו על אלימות הדדית בין בני הזוג, וכי הדבר משליך על קביעת המתחם; שני בני הזוג סבלו מבעיות, וכי מסמכים פסיכיאטריים של נפגעת העבירה הראו שהיא סבלה מתחלואה נפשית שהחמירה לפני האירוע, ומצבה הנפשי תרם לאירוע; באשר לנאשם, צוין בחוות דעת ועדת האבחון כי תפקודו האינטלקטואלי הכולל מונמד משמעותית בכל התחומים, עם קושי בתהליכים מנטליים מורכבים ובהפעלת פונקציות תכנון ובקרה, והבנתו החברתית מוגבלת; אלו נסיבות ביצוע העבירה, שכן הן היו בין הסיבות שהובילו את הנאשם לביצועה.

בהתייחס לענישה הנוהגת, סבר כי יש לקבוע מתחם עונשי שינוע ממאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול היה להתבצע בעבודות שירות, וכי זו הפסיקה הרווחת בנסיבות כתב האישום; בשקלול הנסיבות, ובמיוחד מצבו הקוגניטיבי של הנאשם, המתחם יכול היה להיות נמוך אף יותר מהמתחם הרווח.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה התייחס לקורות חייו של הנאשם לפני ואחרי ביצוע העבירה; הוא הורחק מנפגעת העבירה בספטמבר 2021 ושמר על תנאי השחרור, אף כשנפגעת העבירה ניסתה ליצור עמו קשר, מתוך מאמץ לעמוד בתנאים; חושש באופן קיצוני מחזרה למאסר/מעצר; שהה במעצר במשך כחודשיים ושלושה שבועות (מ-8 ביולי 2021 ועד 30

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

בספטמבר 2021, והדבר היה קשה ובלתי נסבל עבורו כאדם בעל מונמכות קוגניטיבית; שופט המעצרים אף הבין כי לא ניתן היה להמשיך לעצרו, כיוון שהוא נוצל על ידי אסירים אחרים, נפגע על ידם ומצבו הרפואי הידרדר; הנאשם עמד בקשר רציף עם שירות המבחן מאז שחרורו וביצע כל שנדרש ממנו; הגב' ענבל אברגל, מנהלת במקום עבודתו, ליוותה אותו ואף הייתה ערבה לו תקופה ארוכה, והיא אף ניסתה לסייע לנפגעת העבירה; הוא בן 52, מעולם לא עמד לדין ולא נחשד בעבירה כלשהי, והאירוע התרחש כ-4.5 שנים לפני הטיעונים לעונש ללא עבירות נוספות מצדו.

לכן סבר כי התקופה שריצה הנאשם במעצר כבר מהווה את העונש הראוי בנסיבות המקרה, וביקש להסתפק בו בתוספת ענישה צופה פני עתיד.

16. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע צער עמוק על האירוע ואמר שהוא מאוד מצטער על מה שקרה; אינו רוצה לחזור למעצר, ותיאר את התקופה שבה שהה במעצר כקשה מאוד עבורו, בעיקר מבחינה נפשית; היה לו קשה עם האנשים שם, ושהמצב היה "רע מאוד", ואף הזכיר לו אשפוזים בבית חולים; התייחסו אליו בצורה קשה ורעה, ניצלו אותו וכפו עליו לעשות דברים, והוא אף פולט רוק (כלומר נגעל ממש) כשזכר בכך.

לשאלת בית המשפט, אמר שאינו בקשר עם נפגעת העבירה (אשתו) כיום, אך לפני האירוע היא הייתה "הכל בשבילי" והוא עדיין אוהב אותה; בארץ, יש לו את אביו ואחיו, והוא בקשר איתם, אך אין לו חברים רבים; תיאר את עבודתו כ"בית השני" שלו, ואמר שהוא מוכן לעבוד משמרות רבות ברצף כדי להישאר בה, מכיוון שאם לא תהיה לו העבודה הזו, "הראש שלו יתפוצץ"; לסיום אמר כי השתנה מאז האירוע, והפך ליותר טוב, סבלני, רגוע וחסין יותר.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

18. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם שלווה נפשה של נפגעת העבירה ובטחונה הפיזי והנפשי, כמו גם שלמות גופה וכבודה. הנאשם איים על נפגעת העבירה תוך שהוא מטיל עליה אימה ומרתק אותה למיטתה.

19. הסביבה הזוגית והביתית אמורה לייצר אטמוספירה של ביטחון, סביבה של הכלה וסובלנות.

20. הקשר הזוגי הוא קשר שיש בו צורך בהעדפה ביחס מכבד, מרחב מוגן ובטחון עבור בני הזוג תוך עמידה בלחצים פנימיים וחיצוניים, וזאת כחלק מאתגרי החיים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 21-07-41126 מדינת ישראל נ' שובני

21. התנהגות תוקפנית בבית ובין בני זוג, בשילוב אלמנטים אחרים הכרוכים בקושי בחשיפת עבירות אלימות המבוצעות במשפחה בכלל ובדלת אמותיהם של בני הזוג בפרט, מחייבת העברת מסר חד משמעי – לנפגעי העבירה ולתוקפים – כי אלה הראשונים יזכרו להגנה וגיבוי מצד בתי המשפט ומערכות אכיפת החוק, ואלה האחרונים לאכיפה המלווה בענישה מחמירה ואוזניים אטומות ביחס להסברים מדוע נהגו כך. לעניין זה אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) (11.10.2007) -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיטוריים הפלייליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית היא כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרת ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות ע"פ רידי החזק כלפי החלש, כאשר נגישות קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות סיוע אחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, המקשה גם היא על חשיפת הפגיעה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

22. ראו גם ראו רע"פ 2503/24 יעקב נחמוב נ' מדינת ישראל (נבו) (28.3.2024), וכן רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) (23.3.2023).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

23. האירוע לא מתוכנן. החל מעניין פעוט ושולי, המשיך לוויכוח, והסלים לכדי איומים ואלימות מצד הנאשם כלפי נפגעת העבירה.

24. הנזק הפיזי שנגרם לנפגעת העבירה הוא מדוד והסתיים בחבלות יבשות בלבד. עם זאת, השניים טרם חידשו את הקשר ביניהם ואף נפגעת העבירה מביעה עמדה אמביוולנטית ביחס לחידוש הקשר בגין חשש מפניו. זאת ועוד, הנזק הנפשי שנגרם לה הביא אותה למצב נפשי ירוד, לצורך בהוצאת צו הרחקה ממושך נגדו, ובאופן מהוסס ביחס ליכולת לחדש עימו את הקשר בעתיק. נפגעת העבירה הייתה תלויה בו גם קודם המקרה, ובמעשיו השאיר אותה, פשוטו כמשמעו, לבדה בעולם - ללא עורך או תמיכה.

25. פוטנציאל הנזק משמעותי בהרבה, והיה עשוי לגבות מחירים בגוף ובנפש, מקום בו לא הייתה מצליחה נפגעת העבירה להיחלץ מאחיזת הנאשם, ולהציב לו בכך גבול ברור.

26. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות נובעות ממצבו הנפשי, תפיסתו את עצמו כבעל עליונות על נפגעת העבירה, חוסר יכולת לווסת תחושותיו, וכיוצ"ב. נותר עדיין ספק ביחס להיות הנאשם מתמודד נפש או סובל ממונמכות קוגניטיבית גבולית. בעבר נשלל הקשר לאיקס השביר,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

אך מאידך הוא הוכר כבעל נכות, שולב במקום עבודה משך שנים ארוכות כחלק מהשמה מותאמת, ובכך יש לומר כי מצבו התודעתי/נפשי של הנאשם אינו כשל אדם רגיל לחלוטין.

27. חוות הדעת איששה כי אמנם הוא לא סובל מפיגור אך הוא אובחן **כבעל תפקוד אינטלקטואלי מונמך באופן משמעותי – בכל התחומים**, וכי בסופו של דבר בשל פערים מסוימים נקבע כי הוא מונמך חלקית. סיכום חוות הדעת נקבע כי הוא מתפקד **ברמה גבולית** שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית.

28. כפי שטען הסניגור, יש במצבו הקוגניטיבי כפי שנמצא גם על ידי שירות המבחן, וגם על ידי וועדת האבחון, כדי להשפיע לא רק על מיקום העונש במתחם העונש – אלא על מתחם העונש עצמו. במבט פשוט, הנאשם נראה אדם "רגיל", מתפקד, עובד בעבודה, מוערך על ידי הסביבה, בעל יכולות, והוא ניהל מערכת יחסים מתמשכת עם נפגעת העבירה.

29. במבט עמוק יותר, הנאשם בעל תפקוד מונמך באופן משמעותי, כך שתפקודו הטוב בעבודה טמון במיוחד במונמכות זו, הוא מסור באופן קיצוני לעבודה – טוטאלי ממש, והדבר דווקא משתלב עם המונמכות אשר באה לידי ביטוי באופן נרחב יותר במערכות היחסים אותן מנהל הנאשם.

30. אין בדעתי לקבוע כי הנאשם קרוב לסייג. העניין מתייחס לפער שבין התפקוד הטוב בחלקים שונים בחיים, לבין ההתנהגות אשר מתוארת בכתב האישום. גם בעניין זה יש לומר כי לא מדובר באירוע מתמשך אלא נקודתי, וכי למצבו הקוגניטיבי יש השפעה מסוימת על הסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירות, כמו גם בדבר יכולתו להבין את שהוא עושה – בהקשר רחב ולא בהקשר של הפטור.

31. ניתן ללמוד את הדברים, בעיקר נוכח התנהגות הנאשם אשר נחוותה על ידו בדיעבד כמופרעת, וכי כעת הוא מקפיד לשמור על מסגרת התנהגות שמורה – וכדבריו "...אם לא תהיה לי העבודה הזו הראש שלי מתפוצץ...השתנית מאז האירוע אני יותר טוב...סבלני יותר...רגוע יותר...חסין יותר".

מדיניות הענישה הנוהגת

32. מטבע הדברים, מנעד העבירות בתחום זה רחב, הן בשל אופי התקיפה, הימשכותה, התוצאות שלה, עבירות אחרות נעברו וכיוצ"ב. קשה לבחון מקרה מדויק ממנו ניתן לגזור גזירה שווה, והדברים שצריכים להילקח בחשבון מבחינת הדמיון הן קיומה של מידת האכזריות בתקיפה אופי, משך, מלל שנאמר תוך כדי, כיצד הסתיימה, ובבחינה בדיעבד כיצד ואם התא המשפחתי המשיך להתקיים.

33. יש להזכיר כי - "הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין שיקולי הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, שקביעתו משמיעה קביעה ערכית (מעולה מהוראת סעיף 140 לחוק)" (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו)

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 21-07-41126 מדינת ישראל נ' שובני

[רע"פ 9.10.2016, ע"פ 3698/20 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל \(נב\) 3.11.2020, רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל \(נב\) 10.1.2021.](#)

34. [רע"פ 2486/19 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל \(נב\) 11.4.2019](#) - הנאשם שם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, תקיפה כלפי בן זוג ועבירת איומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש לכלל העבירות ינוע בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט קבע כי קיים סיכוי של ממש כי המבקש ישתקם והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וצו מבחן. לאור עברו הפלילי של המבקש הכולל עבירות דומות, בית המשפט המחוזי ביטל את צו המבחן וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה ונקבע כי לא רק שהעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה, הוא אף מקל עמו.

35. [רע"פ 5434/17 פלוני נ' מדינת ישראל \(נב\) 29.11.2017](#) - המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה סתם בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג ואיומים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם עומד על מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ונדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה.

36. [רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל \(נב\) 13.1.2016](#) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בכך שדחף את בת זוגתו והפילה על הארץ, ואז בעט בה. מתחם העונש הועמד כנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר, עונשו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור נדחו.

37. [רע"פ 1805/11 שמיל שמחייב נ' מדינת ישראל \(נב\) 7.3.2011](#) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכך שהיכה במכת אגרוף בעינה של נפגעת העבירה לאחר שאביה לא הסכים לתת לו כסף להימורים. עונשו הועמד על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכן בקשת רשות ערעור תוך שבית המשפט העליון חזר שוב על הצורך בהרתעת נאשמים בעבירות אלימות בתוך המשפחה.

38. [בעפ"ג \(מחוזי מרכז\) 32854-01-24 פלוני נ' מדינת ישראל \(נב\) 19.5.2024](#) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בשני אירועי איומים כאשר באחד מהם הוא תקף את בת זוג, וזאת לאחר שכעס עליה כי הפעילה את המזגן, איים עליה, בעט בישבנה, היכה בכתפה ודחף אותה, וזאת לנגד עיני בנם הפעוט, וגרם לה לסימנים ושפשופים. מתחם העונש נקבע כנע בין 7 – 18 חודשי מאסר. מאחר שהנאשם היה נעדר עבר פלילי, ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם נדחה. ערעור המדינה התקבל כך שנקבע מתחם עונשי חמור יותר הנע בין 9 – 15 חודשי מאסר, ועונשו הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל.

39. [בעפ"ג \(מחוזי ב"ש\) 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אדהם אלהזייל \(נב\) 14.4.2022](#) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע במספר אירועי אלימות כלפי בת זוגו, חנק והיכה ברגליה באירוע שני וכן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

באותו יום היכה אותה במכות נוספות, וגרם לה לשטף דם בזרועה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ערך שינוי משמעותי באורחות חייו ועבר תהליך שיקומי משמעותי, ולכן המליץ להטיל עונש רך של מאסר מותנה, של"צ ומבחן. בית משפט קמא קבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר ועונשו הועמד על מאסר מותנה והתחייבות בשל שיקולי שיקום. ערעור המדינה התקבל וזאת מאחר שערכאת הערעור קבעה כי ש לתת בכורה לשיקולי הלימה והרתעה ולכן המתחם היה צריך להתחיל במאסר בפועל ממושך. בשל שיקולי שיקום הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בשים לב לכך שעבודות שירות הינן בעלות פן שיקומי, ובנוסף הועמד תחת צו מבחן.

40. בעפ"ג (מרכז-לוד) 24733-06-19 **בדיר נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוגו לעיני בתם הקטינה, עת הכה את המתלוננת מספר פעמים בראשה באמצעות ידיו, משך בשערות ראשה והכה אותה בפניה ובשל כך נגרמו לה חבלות של ממש. הנאשם נשוי ואב ל-5 ילדים, בעל שתי הרשעות קודמות דומות, וביצע את העבירה על רקע שתיית אלכוהול. שירות המבחן המליץ על פן שיקומי ולהעמידו תחת צו פיקוח. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 12-24 חודשי מאסר והעמיד את עונשו על 10 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה. אירוע זה חמור בהרבה מהאירוע בפני.

41. עייתי ברע"פ 3463/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 21.5.2015) אליו הפנתה המאשימה, כאשר שם הורשע הנאשם בשלושה אישומים בעבירות של אלימות כנגד בת הזוג והיזק לרכוש, כאשר הוא סטר לה בפניה וגם לה לדימום מהשפה, איים במכות נוספות, היכה בישבנה באמצעות חגורה לאחר שהפשיל את מכנסיה, שבר את משקפי השמש שלה בטיול ועוד. מתחם העונש הועמד כנע בין 8 – 18 חודשי מאסר בהתייחס להכאה באמצעות החגורה, וכן מתחם נפרד זהה לסטירה בפניה, ועונשו הועמד עד 10 חודשי מאסר בפועל מאחר שלא עבר תהליך ממשי. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור. מצאתי כי עניין זה חמור בהרבה מהעניין בפני, וכי יש ללמוד ממנו מחומר לקל.

42. לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות האמורות בתיק זה, מתחם הענישה הינו החל ממספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

43. לקחתי בחשבון נטילת האחריות מצד הנאשם, אשר בכך חסך זמן שיפוטי ובעיקר את הצורך בהעדת נפגעת העבירה.

44. עוד לקחתי בחשבון היות הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר חרף ההתמודדות הנפשית והקוגניטיבית עבד בעבודה מסודרת לאורך שנים ארוכות, מוערך במקום עבודתו, עד כדי כך שמצאו ערך להידרש לסייע לו לאחר שנעצר ואף בהמשך לכך.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

45. עוד לקחתי בחשבון דברי נפגעת העבירה כי היחסים ביניהם היו טובים, וכי בתקופה טרם האירוע חל שינוי בשל התפרצויות זעם מצד הנאשם, אשר הביאו למעשה העבירה אלים והתוקפני בפני.
46. ברור כי הטלת עונש מאסר, אף בעבודות שירות, יכול לגרום לפגיעה במרקם חייו העדין של הנאשם, מאחר שמקום העבודה אשר מכיר ומוקיר אותו, בסבירות גבוהה, יפלוט אותו מהמשך עבודה שם. עניין זה עשוי להוות עניין אקוטי ביכולתו של הנאשם להמשיך במסלול החיים היצרני בו הוא צועד, וזאת מאחר שלאורך השנים ובשל ההתמדה בעבודה קצבת הביטוח הלאומי גם בוטלה.
47. עוד לקחתי בחשבון כי הנאשם היה נכון להשתלב בתכניות אצל שירות המבחן, אך לא שירות המבחן ולא מחלקת הרווחה בירוחם, מצאו תכנית ייעודית אשר בה הוא יוכל להשתלב, וזאת בשל עניינים אשר כלל לא תלויים בו אלא במצבו הנפשי והקוגניטיבי.
48. עוד יש לקחת בחשבון כי מאז האירוע, חלף פרק זמן של מעל ארבע שנים, תקופה ממושכת בה המשיך הנאשם לפעול בדרך נורמטיבית.
49. הנאשם היה עצור בתיק זה, החל מתאריך 08/07/2021 ועד 30/09/2021 (84 ימים).
50. בעבירות שעניינן אלימות במשפחה, בית המשפט נדרש לתרגם את הנרטיב המחמיר השזור בפסיקה, לענישה שיש בה כדי להרתיע את הנאשם מפני ואת הרבים. לפיכך גם נאשם נעדר עבר אשר יפעל באלימות בתא המשפחתי, יהא צפוי לריצוי מאסר, בין בעבודות שירות ובין בפועל ממש (ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 14.3.2019), ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 14.2.2011)).
51. במקרה בפני, אין שיקולי שיקום, זאת בשים לב לכך כי בפסקי דין רבים של בית המשפט העליון, נקבע כי חריגה משיקולי שיקום תעשה במשורה ורק במקרים המתאימים לכך בהם סיכויי השיקום מובהקים ומצדיקים זאת (ראו ע"פ 1026/24 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 9.3.2025), ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרוזקי נ' מדינת ישראל (נבו 24.5.2022), ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נבו 31.1.2023), ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נבו 20.10.2022)).
52. יחד עם זאת, אני שב ומדגיש כי הנאשם היה נכון לעבור כל תהליך וטיפול שהוצע לו; הוא לווה כל העת על ידי המנהלת בעבודתו. עניין זה חריג בפני עצמו, ומדגיש את מידת חריגות מעשה התקיפה בנוף חייו של הנאשם, וכי התנהגותו הינה של אדם מסור לעבודה, המתמודד עם מונמכות קוגניטיבית, ולמרות זאת לא מבקש נדבות אלא רק לעבוד קשה, להיות עסוק כמה שניתן, ולנהל חיים שקטים ופשוטים.
53. משכך, ומשהנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי קודם לכן, למרות הקשיים הקשורים בהיותו מונמך קוגניטיבית, למרות היותו בודד באופן יחסי בארץ, עולה חדש, בעל אפשרות להיתמך מקצבת נכות ועוד – הוא בחר בדרך של עשייה. גם לאחר ההליך, הוא פעל לשכנע לאפשר לו לחזור

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

- לעבודה סדורה, מעבידיו ראו בו נכס, היו נכונים אף לערוב באופן ממשי לתנאים בהם שהה, מנהלתו התייצבה לכל דיון, וביקשה ללמד עליו זכות – בעל פה ובכתב.
54. גם נפגעת העבירה מסרה דברים ברוח זו, ובעיקר ביקשה שלא יאונה לו רע ושלא יחזור למאסר.
55. לכל אלה יש להוסיף כי החזרת הנאשם למאסר ממש, עשויה לדרדר מצבו בצורה קיצונית. תיאור הדברים על ידו, כי המחשבה על כך מייצרת אצלו תגובה פיזית ממש, מלמדת כי הוא היה במצב קשה במעצר.
56. גם האפשרות להטיל עליו מאסר בעבודות שירות תביא לכך שהנזק רב מהתועלת. טוב לחברה כי הנאשם ישקע באופן מלא בעבודתו, ישהה בקרב אנשים המעריכים ומוקירים אותו, ויחזור למסגרת חיים טובה ומיטיבה עבורו ועבור הסביבה.
57. הנאשם הורתע דיו מההליכים, הקפיד קלה כבחמורה, ואין מקום להטיל עליו ענישה של מאסר – גם לא בעבודות שירות. לשון אחר, גם אם הייתי מטיל עליו מאסר בפועל לתקופה מסוימת, בחלקו התחתון של המתחם, מאחר שהוא היה עצור 84 ימים, התקופה הייתה מנוכית מהמאסר שהיה מוטל עליו, כך שהוא כבר ריצה את העונש המאסר – אם היה מוטל עליו.
58. נוסף לכל האמור, הנאשם ימשיך להיות מלווה על ידי שירות המבחן גם לאחר צו המבחן, וכך יוטל עליו עונש של"צ שיהווה נדבך משלים לעשייה חיובית, ומחוברות מחודשת לחברה.

סוף דבר

59. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :

- א. **מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים.**
המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם על עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת אלימות לרבות איומים כנגד בת זוג.
- ב. **ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 160 שעות.**
הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו.
- ג. **ניתן בזאת צו מבחן בפקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.**
הובהר לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור עונשו מחדש.
- ד. **הנאשם ישלם פיצוי בסך של 5,000 ₪ לנפגעת העבירה, ע"ת מספר 2.**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41126-07-21 מדינת ישראל נ' שובני

הפיצוי ינוכה מהכסף שהופקד בהליך המעצר הקשור.
במידה שלא ניתן לעשות זאת, ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום
01/01/2026.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

במידה שתישאר יתרה, ובהעדר מניעה חוקית אחרת, תוחזר היתרה למר קומר פליקס ת"ז
305901886, וזאת לבקשת הנאשם ובא כוחו.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לוועדת האבחון.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח מרחשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025, בנוכחות הצדדים.

ערן צברי, שופט